

Versiune anonimată

Traducere

C-489/20-1

Cauza C-489/20

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

2 octombrie 2020

Instanța de trimitere:

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Lituania)

Data deciziei de trimitere:

30 septembrie 2020

Recurent:

UB

Intimată:

Kauno teritorinė muitinė

Procedură administrativă [*omissis*]

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS

(Curtea Administrativă Supremă a Lituaniei)

ORDONANȚĂ

30 septembrie 2020

[*omissis*]

O cameră a Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Curtea Administrativă Supremă a Lituaniei) [*omissis*] [numele judecătorilor] a examinat, într-o ședință a instanței desfășurată în baza procedurii scrise de recurs, cauza administrativă privind recursul formulat de recurentul, UB, împotriva hotărârii pronunțate de Vilniaus apygardos administracinis teismas (Tribunalul

Administrativ Regional din Vilnius) la 30 octombrie 2018 în cauza administrativă privind acțiunea introdusă de recurentul, UB, împotriva intimatei, Kauno teritorinè muitinè (Biroul Vamal din Kaunas, Lituania) [terț interesat – Muitinès departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (Departamentul Vamal din cadrul Ministerului Finanțelor al Republicii Lituania)], prin care s-a solicitat anularea anumitor decizii.

Camera

a stabilit următoarele:

I.

1. Prezenta cauză privește un litigiu fiscal între recurent, UB (denumit în continuare „recurentul”), și intimată, Muitinès departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (Departamentul Vamal din cadrul Ministerului Finanțelor al Republicii Lituania, denumit în continuare „Departamentul”)¹ în legătură cu Decizia nr. 8PM190020 a Kauno teritorinè muitinè (Biroul Vamal din Kaunas) (administrația fiscală locală) din 21 martie 2018 privind calcularea obligației fiscale vamale (denumită în continuare „decizia atacată”), prin care recurentul a fost obligat să plătească accize și taxa pe valoarea adăugată (TVA) la import pe lângă dobânzile de întârziere aferente acestor taxe.

Cadrul juridic. Dreptul Uniunii

2. Articolul 79 (intitulat „Datoria vamală care ia naștere prin nerespectare”) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (denumit în continuare „Codul vamal al Uniunii”) prevede, printre altele, la alineatul (1) litera (a) că, „în cazul mărfurilor supuse unor taxe la import, o datorie vamală la import ia naștere în cazul nerespectării [...] [unei] obligați[i] stabilit[e] în legislația vamală cu privire la introducerea mărfurilor neunionale pe teritoriul vamal al Uniunii [...]”.
3. Articolul 124 (intitulat „Stingerea”) din Codul vamal al Uniunii prevede la alineatul (1) litera (e) că „[...] datoria vamală la import sau la export se stinge în următoarele cazuri: [...] în cazul în care mărfurile supuse taxelor la import și la export sunt reținute și simultan sau ulterior confiscate [...]”.
4. Articolul 198 (intitulat „Măsuri de luat de către autoritățile vamale”) din Codul vamal al Uniunii prevede la alineatul (1) litera (a) că „[a]utoritățile vamale iau toate măsurile necesare, inclusiv confiscarea și vânzarea sau distrugerea, pentru a

¹ Nota traducătorului din limba lituaniană: alineatul introductiv din textul în limba lituaniană menționează Biroul Vamal din Kaunas în calitate de intimată și face referire la Departamentul Vamal din cadrul Ministerului Finanțelor al Republicii Lituania ca fiind persoană terță interesată. În urma unei cereri adresate instanței naționale, aceasta a confirmat că intimata este într-adevăr Biroul Vamal din Kaunas. Cu toate acestea, instanța națională nu a prezentat o versiune modificată a punctului 1 din textul original.

dispune de mărfuri [...] în cazul în care una dintre obligațiile definite în legislația vamală cu privire la introducerea mărfurilor neunionale pe teritoriul vamal al Uniunii nu a fost îndeplinită sau mărfurile au fost sustrate de sub supraveghere vamală [...].”

[OR. 2]

5. Articolul 2 litera (b) din Directiva 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12/CEE (denumită în continuare „Directiva privind accizele”) prevede că „[p]rodusele accizabile sunt supuse accizelor la momentul [...] importului acestora pe teritoriul Comunității”.
6. „Accizele devin exigibile în momentul eliberării pentru consum și în statul membru în care se face eliberarea pentru consum.” [articolul 7 alineatul (1) din Directiva privind accizele]
7. Articolul 7 alineatul (2) din Directiva privind accizele prevede printre altele că, „[î]n sensul prezentei directive, «eliberare pentru consum» are unul dintre următoarele înțelesuri: [...]
  - (d) importul de produse accizabile, chiar și neregulamentar, cu excepția cazului în care produsele accizabile sunt plasate, imediat după import, în regim suspensiv de accize.”
8. Articolul 2 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (denumită în continuare „Directiva privind TVA-ul”) prevede că „[u]rmătoar[ea] operațiun[e] [este] supusă TVA: [...] importul de bunuri.”
9. „Faptul generator intervine și TVA devine exigibilă atunci când bunurile sunt importate.” (articolul 70 din Directiva privind TVA-ul)

Cadrul juridic. Dreptul național

10. Articolul 93 („Încetarea obligației fiscale”) din Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymas (Legea Republicii Lituania privind administrația fiscală) (astfel cum a fost modificată prin Legea nr. IX-2112 din 13 aprilie 2004) prevedea la alineatul 2 punctul 3 că „orice obligație cu privire la taxele administrate de autoritățile vamale încetează de asemenea [...] în cazul în care mărfurile sunt reținute *la momentul intrării lor ilegale* iar, simultan sau ulterior, sunt confiscate”.
11. Trebuie menționat că, pentru a răspunde unei schimbări de abordare din partea legiuitorului național cu privire la momentul stingerii obligației de plată a accizelor și a TVA-ului la import, articolul 93 alineatul (2) din Legea privind

administrația fiscală [*omissis*] a fost abrogat la 1 ianuarie 2017 și că au intrat în vigoare următoarele dispoziții de drept național, care au fost adoptate, printre altele, prin raportare la Codul vamal al Uniunii:

– articolul 20 alineatul 2 din Lietuvos Respublikos akcizų įstatymas (Legea Republicii Lituania privind accizele) (astfel cum a fost modificată prin Legea nr. XII-2696 din 3 noiembrie 2016), care prevede că „obligația de plată a accizelor către autoritățile vamale se stinge *mutatis mutandis* în cazurile prevăzute la articolul 124 alineatul (1) literele (d) – (g) din Codul vamal al Uniunii [...]”;

– articolul 121 alineatul 2 din Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymas (Legea Republicii Lituania privind taxa pe valoarea adăugată) (astfel cum a fost modificată prin Legea nr. XII-2697 din 3 noiembrie 2016), care prevede că „obligația de plată a TVA-ului la import către autoritățile vamale se stinge *mutatis mutandis* în cazurile prevăzute la articolul 124 alineatul (1) literele (d) – (g) din Codul vamal al Uniunii [...]”.

Situația de fapt relevantă

12. Recurentul, acționând într-un grup de complici, a organizat importul ilegal (contrabanda) de mărfuri accizabile provenind din Belarus pe teritoriul Lituaniei: la data de 22 septembrie 2016, într-o locație izolată, au fost aruncate peste frontiera de stat și recuperate 6 000 de pachete de țigarete (denumite în continuare „mărfurile în cauză”). Ulterior, autovehiculul care transporta aceste mărfuri pe teritoriul național a făcut obiectul unui control forțat din partea ofițerilor de frontieră, iar țigaretile care se aflau în vehicul au fost puse sub sechestru.
13. Prin hotărârea penală pronunțată la 23 ianuarie 2017 de Vilniaus apygardos teismas (Tribunalul Regional din Vilnius) în cadrul unei proceduri penale, recurentul a fost condamnat pentru comiterea unei infracțiuni prevăzute de legea penală națională și i-a fost aplicată o amendă de 16 947 de euro; s-a decis, de asemenea, confiscarea mărfurilor în cauză, iar autoritățile competente au fost instruite să le distrugă.
14. Prin decizia atacată, în lumina acestei hotărâri penale, Biroul Vamal din Kaunas a stabilit răspunderea recurentului (în solidar cu alte persoane) pentru plata unei datorii vamale și a înregistrat o obligație fiscală care se compune din 10 237 de euro cu titlu de accize și 2 679 de euro cu titlu de TVA la import, împreună cu sumele de 1 674 de euro și, respectiv, 438 de euro, care corespund dobânzilor de întârziere aferente taxelor menționate. Trebuie arătat că, în lumina dispozițiilor articolului 124 alineatul (1) litera (e) din Codul vamal al Uniunii, respectiva administrație fiscală locală nu a calculat și nu a înregistrat o datorie vamală la import în sarcina recurentului (a considerat că datoria vamală fusese stinsă).

[OR. 3]

15. După ce a examinat plângerea recurentului, prin decizia nr. 1A-199 din 9 mai 2018, Departamentul a menținut decizia Biroului Vamal din Kaunas.
16. Recurentul a introdus o acțiune la Vilniaus apygardos administracinis teismas (Tribunalul Administrativ Regional din Vilnius), susținând în esență că, dată fiind existența unei cauze de stingere a datoriei vamale în temeiul articolului 124 alineatul (1) litera (e) din Codul vamal al Uniunii, s-a stins și obligația sa de a plăti accizele și TVA-ul la import pentru mărfurile în cauză care fuseseră introduse ilegal pe teritoriul vamal al Uniunii. Acest raționament al recurentului se întemeia, printre altele, pe interpretarea dată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene (denumită în continuare „Curtea”) în Hotărârea din 29 aprilie 2010, Dansk Transport og Logistik, C-230/08, EU:C:2010:231 (denumită în continuare „Hotărârea Dansk Transport og Logistik”).
17. Prin hotărârea din 30 octombrie 2018, Vilniaus apygardos administracinis teismas (Tribunalul Administrativ Regional din Vilnius) a respins acțiunea recurentului ca nefondată. Respectiva instanță a considerat, printre altele, că cauzele de stingere a obligației de plată a accizelor și/sau a TVA-ului la import nu intră sub incidența Codului vamal al Uniunii și, refuzând să aprecieze argumentele recurentului referitoare la interpretarea dată în cauza Dansk Transport og Logistik, a reținut în special că această hotărâre a Curții fusese pronunțată în vederea interpretării Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (denumit în continuare „Codul vamal comunitar”), ale cărui dispoziții nu erau pertinente în speță.
18. Nefiind de acord cu această hotărâre a instanței de prim grad, recurentul a formulat recurs la Lietuvos vyriausioji administracinis teismas (Curtea Administrativă Supremă a Lituaniei).

Prezenta instanță

constată următoarele:

II.

19. Prezenta cauză ridică o problemă de interpretare a articolului 124 alineatul (1) litera (e) din Codul vamal al Uniunii, a articolului 2 litera (b) și a articolului 7 alineatul (1) din Directiva privind accizele, precum și a articolului 2 alineatul (1) litera (d) și a articolului 70 din Directiva privind TVA-ul. Prin urmare, este necesar să se adreseze o cerere de decizie preliminară Curții de Justiție a Uniunii Europene [*omissis*] [dispoziție de drept procedural național]
20. În mod specific, se ridică întrebări cu privire la obligația recurentului de a plăti accizele și/sau TVA-ul la import pentru mărfuri accizabile importate în mod ilegal care au fost ulterior reținute și confiscate în cazul în care datoria vamală fusese stinsă în temeiul articolului 124 alineatul (1) litera (e) din Codul vamal al Uniunii.

Cuprinsul articolului 124 alineatul (1) litera (e) din Codul vamal al Uniunii

21. Trebuie să se stabilească mai întâi cu certitudine că, în împrejurări precum cele în discuție în prezenta cauză, punerea sub sechestru și confiscarea ulterioară a mărfurilor constituie o cauză de stingere a datoriei vamale în temeiul articolului 124 alineatul (1) litera (e) din Codul vamal al Uniunii. În cazul în s-ar considera că acest litigiu nu intră sub incidența dispoziției menționate din Codul vamal al Uniunii, problema referitoare la scutirea recurentului de la plata accizelor și a TVA-ului la import pentru motivul invocat în cauză ar deveni irelevantă.
22. Pe de o parte, dispoziția din Codul vamal al Uniunii în discuție este clară din punct de vedere lingvistic: o datorie vamală se stinge „în cazul în care mărfurile [...] sunt reținute și simultan sau ulterior confiscate [...]”. Spre deosebire de articolul 233 primul paragraf litera (d) din Codul vamal comunitar, care nu mai este în vigoare („în cazul în care mărfurile [...] sunt puse sub sechestru *la introducerea lor neregulată* și confiscate simultan sau ulterior”), articolul 124 alineatul (1) litera (e) din Codul vamal al Uniunii nu se referă în mod explicit la momentul punerii sub sechestru a mărfurilor. Acest lucru sugerează că momentul punerii sub sechestru la care face referire dispoziția în cauză nu este relevant și că datoria vamală se stinge pentru motivul invocat în cauză în cazul în care mărfurile sunt, printre altele, deja puse sub sechestru după introducerea lor ilegală pe teritoriul vamal al Uniunii (cu alte cuvinte sunt reținute în afara zonei în care se află primul birou vamal situat în interiorul acestui teritoriu).
23. Pe de altă parte, punerea sub sechestru și confiscarea mărfurilor, menționate la articolul 124 alineatul (1) litera (e) din Codul vamal al Uniunii, constituie o cauză de stingere a unei datorii vamale care trebuie să facă obiectul unei interpretări stricte [a se vedea în acest sens Hotărârea din 2 aprilie 2009, Elshani (C-459/07, EU:C:2009:224) (denumită în continuare „Hotărârea Elshani”, punctul 30)]. În plus, în cadrul interpretării normelor dreptului Uniunii care stabilesc cauzele de stingere a unei datorii vamale [OR. 4], Curtea a subliniat necesitatea de a proteja resursele proprii ale Uniunii (a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 noiembrie 2002, SPKR, C-112/01, EU:C:2002:663, punctul 31, precum și Hotărârea din 17 februarie 2011, Berel și alții, C-78/10, EU:C:2011:93, punctul 46), și de a asigura faptul că mărfurile introduse ilegal pe teritoriul vamal al Uniunii Europene nu reprezintă o amenințare, în termeni de concurență, pentru mărfurile Uniunii (a se vedea în acest sens Hotărârea din 2 aprilie 2009, Elshani, C-459/07, EU:C:2009:224, punctul 29). Aceste obiective sunt de asemenea menționate la articolul 3 din Codul vamal al Uniunii.
24. În această privință, trebuie arătat că, astfel cum s-a subliniat deja la punctul 52 din Hotărârea Dansk Transport og Logistik, „prezența pe teritoriul vamal al [Uniunii] a unor mărfuri introduse ilegal presupune, în sine, un risc foarte ridicat ca aceste mărfuri să fie în final integrate în circuitul economic al statelor membre și ca, din momentul în care mărfurile au trecut de zona în care se află primul birou vamal situat în interiorul acestui teritoriu, să existe mai puține șanse ca acestea să fie descoperite în mod fortuit de autoritățile vamale în cadrul unor controale inopinate

[...]”. În plus, abordarea formală (lingvistică) prezentată la punctul 22 din prezenta ordonanță ar presupune, de asemenea, ca, în baza motivului invocat în cauză, datoria vamală să fie stinsă și în cazul punerii sub sechestru și al confiscării, de exemplu, a mărfurilor care au fost deja transferate, comercializate sau utilizate în alte activități economice ulterior introducerii lor ilegale, ceea ce ar însemna ca datoria vamală să fie stinsă în cazul punerii sub sechestru și al confiscării de mărfuri care au intrat deja în rețelele economice ale statelor membre și care au fost chiar utilizate deja în lanțul de tranzacții economice (și anume, respectivele mărfuri au intrat deja într-un raport de concurență cu mărfurile Uniunii). Într-o astfel de ipoteză, remiterea taxelor vamale de către autoritățile vamale în privința mărfurilor confiscate ar însemna efectiv să li se permită persoanelor care au importat în mod ilegal mărfuri să păstreze un avantaj incompatibil cu dreptul Uniunii [de exemplu, un avantaj concurențial în ceea ce privește prețurile și/sau veniturile în raport cu alți operatori economici (de bună-credință)], ceea ce ar fi, printre altele, incompatibil cu obiectivul protejării Uniunii împotriva comerțului inechitabil și ilegal, astfel cum este prevăzut la articolul 3 litera (b) din Codul vamal al Uniunii.

25. Prin urmare, este necesar să se solicite Curții să se pronunțe, mai întâi, cu privire la aspectul dacă articolul 124 alineatul (1) litera (e) din Codul vamal al Uniunii trebuie interpretat în sensul că datoria vamală se stinge în cazul în care, într-o situație precum cea din speță, mărfurile de contrabandă sunt reținute și ulterior confiscate după ce au fost deja introduse ilegal pe teritoriul vamal al Uniunii.

Stingerea obligației de plată a accizelor și/sau TVA-ului la import

26. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, în prezenta cauză se pune întrebarea dacă faptul că datoria vamală a recurentului aferentă mărfurilor în cauză s-a stins în temeiul articolului 124 alineatul (1) litera (e) din Codul vamal al Uniunii implică obligația acestuia de a plăti accizele și/sau TVA-ul la import pentru acele mărfuri de contrabandă care au fost introduse ilegal pe teritoriul vamal al Uniunii Europene.
27. În această privință, recurentul arată că, la punctele 84 și 98 din Hotărârea Dansk Transport og Logistik, având în vedere (1) similitudinile dintre taxe vamale și accize, în sensul că acestea iau naștere ca urmare a importului de mărfuri în [Uniunea Europeană] și a introducerii lor ulterioare în circuitul economic al statelor membre și (2) paralelismul dintre faptul generator și exigibilitatea taxelor vamale și a TVA-ului la import, precum și în scopul de a asigura o interpretare coerentă a reglementării comunitare (a Uniunii), Curtea a statuat că *stingerea obligației de a plăti accizele și TVA-ul are loc în aceleași împrejurări precum stingerea obligației de a plăti taxe vamale* (se aplică aceleași cauze de stingere a obligațiilor).

28. În mod separat, trebuie arătat că din lucrările pregătitoare referitoare la

reglementarea citată la punctul 11 din prezenta ordonanță reiese că aceste dispoziții de drept național referitoare la stingerea obligației de plată a accizelor și a TVA-ului la import sunt prevăzute în concordanță cu abordarea potrivit căreia stingerea datoriei vamale în temeiul articolului 124 alineatul (1) literele (d)-(g) din Codul vamal al Uniunii implică de asemenea stingerea obligației de plată a accizelor și a TVA-ului, administrate de autoritățile vamale, aferente mărfurilor importate.

29. Cu toate acestea, prezenta instanță are îndoieli cu privire la problema dacă aceeași apreciere [prezentată la punctele 84 și 98 din Hotărârea Dansk Transport og Logistik], poate fi aplicată în cazul articolului 124 alineatul (1) litera (e) din Codul vamal al Uniunii, atunci când punerea sub sechestru a mărfurilor de contrabandă, precum în speță, nu are loc într-un birou vamal, ci deja pe teritoriul vamal al (unui stat membru al) Uniunii.
30. Într-adevăr, aprecierea Curții formulată în Hotărârea Dansk Transport og Logistik a fost, de principiu, legată de aplicarea articolului 202 și a articolului 233 primul paragraf litera (d) din Codul vamal comunitar, în temeiul cărora, pentru a determina stingerea datoriei vamale, **[OR. 5] punerea sub sechestru a mărfurilor introduse ilegal pe teritoriul vamal al Comunității trebuie să intervină înainte ca aceste mărfuri să treacă de primul birou vamal situat în interiorul acestui teritoriu** (a se vedea de asemenea, în acest sens, Hotărârea Elshani, citată anterior, punctul 38).
31. Astfel cum reiese din cuprinsul Hotărârii Dansk Transport og Logistik, și în special din punctele 73, 74, 84-86, 91-93, 98 și 99 din aceasta, caracterul comparabil al accizelor și al TVA-ului (la import) cu taxele vamale din perspectiva stingerii obligațiilor se întemeiază, în esență, pe nerealizarea faptului generator (aprecierea potrivit căreia mărfurile nu sunt considerate ca fiind importate în scopuri fiscale) atunci când punerea sub sechestru a mărfurilor intervine înainte ca acestea să părăsească zona în care se află primul birou vamal situat în interiorul teritoriului vamal al Comunității (Uniunii Europene).
32. În pofida caracterului comparabil al impozitării taxelor vamale, a accizelor și a TVA-ului la import (a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea din 28 februarie 1984, Einberger, 294/82, EU:C:1984:81, punctul 18, Hotărârea din 11 iulie 2013, Harry Winston, C-273/12, EU:C:2013:466, punctul 41, și Hotărârea din 10 iulie 2019, Federal Express Corporation, C-26/18, EU:C:2019:579, punctul 41), Directiva privind accizele și Directiva privind TVA-ul nu conțin dispoziții cu privire la stingerea acestor obligații fiscale în situațiile în care mărfurile de contrabandă sunt introduse ilegal (eliberate pentru consum), iar ulterior sunt puse sub sechestru și confiscate.
33. Astfel cum s-a menționat anterior, în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din Directiva privind accizele, accizele devin exigibile în momentul eliberării pentru consum și în statul membru în care se face eliberarea pentru consum. Articolul 7 alineatul (2) litera (d) [din această directivă] prevede că „eliberarea pentru

consum” are înțelesul de „import de produse accizabile, chiar și neregulamentar, cu excepția cazului în care produsele accizabile sunt plasate, *imediat* după import, în regim suspensiv de accize.” Trebuie amintit faptul că Curtea a statuat deja, la punctul 45 din Hotărârea din 8 februarie 2018, Comisia/Grecia, C-590/16, EU:C:2018:77 (denumită în continuare „Hotărârea Comisia/Grecia”), că noțiunile de „ieșire” și de „eliberare pentru consum”, care determină momentul în care accizele devin exigibile, trebuie interpretate în mod uniform în toate statele membre.

34. În contextul interpretării dispozițiilor Directivei 92/12/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind regimul general al produselor supuse accizelor și privind deținerea, circulația și monitorizarea acestor produse, Curtea a statuat deja că, după ce a intervenit faptul generator al accizei („eliberarea pentru consum”), obligația de plată a accizelor subzistă chiar dacă produsele accizabile vizate sunt puse sub sechestru și ulterior confiscate (Hotărârea Dansk Transport og Logistik, punctele 80, 84 și 85). La rândul său, prezenta instanță nu vede niciun motiv pentru o interpretare diferită a dispozițiilor Directivei privind accizele în vigoare în prezent și nu consideră că noile norme ale Codului vamal al Uniunii referitoare la stingerea unei datorii vamale ar putea sugera o altă apreciere.
35. Din moment ce, în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din Directiva privind accizele, accizele devin exigibile exact în acest moment, trebuie să se considere că scutirea de accize pentru mărfurile de contrabandă care au fost introduse ilegal ar fi contrară acestei dispoziții (a se vedea prin analogie, de exemplu, Hotărârea Comisia/Grecia, punctele 46 și 56). În consecință, se poate deduce în mod rezonabil că faptul că produsele accizabile sunt puse sub sechestru și ulterior confiscate după „eliberarea pentru consum” a acestora nu are nicio influență asupra obligației de a plăti accizele pentru aceste mărfuri, care a luat naștere la momentul producerii faptului generator în cauză.
36. Dispozițiile Directivei privind TVA-ul trebuie, în esență, să fie tratate în același mod: punerea sub sechestru și confiscarea ulterioară a mărfurilor de contrabandă care au fost introduse ilegal pe teritoriul vamal al Uniunii nu afectează obligația de plată a TVA-ului (la import) aferent acestor mărfuri (a se vedea în acest sens prin analogie Hotărârea Dansk Transport og Logistik, punctele 91, 92 și 94).
37. În speță, mărfurile în cauză au intrat în circuitul economic al Uniunii și, prin urmare, ar fi putut face obiectul consumului, astfel încât faptul generator al TVA-ului a avut într-adevăr loc (a se vedea în acest sens, de exemplu, Hotărârea din 2 iunie 2016 în cauzele conexe Eurogate Distribution și DHL Hub Leipzig, C-226/14 și C-228/14, EU:C:2016:405, punctul 65, precum și Hotărârea din 1 iunie 2017, Wallenborn Transports, C-571/15, EU:C:2017:417, punctul 54).
38. În aceste împrejurări și dat fiind faptul că legiuitorul adoptă, în esență, o poziție diferită în dreptul național, se solicită de asemenea Curții să stabilească dacă

articolul 2 litera (b) și articolul 7 alineatul (1) din Directiva privind accizele, precum și articolul 2 alineatul (1) litera (d) și articolul 70 din Directiva privind TVA-ul trebuie interpretate în sensul că obligația de a plăti accizele și/sau TVA-ul **nu se stinge** în cazul în care, precum în speță, mărfuri de contrabandă sunt reținute și ulterior confiscate după [OR. 6] ce au fost introduse ilegal pe teritoriul vamal al Uniunii, chiar dacă datoria vamală s-a stins din motivul prevăzut la articolul 124 alineatul (1) litera (e) din Codul vamal al Uniunii.

III.

39. Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas (Curtea Administrativă Supremă a Lituaniei) este instanța de ultim grad de jurisdicție în materie administrativă [omissis], astfel încât, atunci când se invocă o problemă de interpretare a actelor juridice adoptate de instituțiile Uniunii Europene, iar această problemă trebuie examinată pentru soluționarea cauzei, instanța menționată este obligată să adreseze o cerere de decizie preliminară Curții de Justiție (articolul 267 al treilea paragraf TFUE) [omissis].
40. În aceste împrejurări, pentru a înlătura îndoielile care s-au ridicat cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor dreptului Uniunii relevante pentru raporturile juridice în discuție în prezentul litigiu, este necesar să se solicite Curții de Justiție să interpreteze norme în cauză ale Uniunii. Un răspuns la întrebările care figurează în dispozitivul prezentei ordonanțe este esențial în prezenta cauză, întrucât ar permite de asemenea luarea unei decizii clare și lipsite de echivoc cu privire la obligația recurentului de a plăti accizele și TVA-ul, precum și cuantumul aferent, pentru mărfurile în cauză, asigurând astfel în special supremația dreptului Uniunii, și ar permite de asemenea să se garanteze o jurisprudență națională uniformă.

Având în vedere considerațiile care precedă [omissis] [referiri la temeiul juridic al trimiterii], prezenta instanță

dispune următoarele:

[omissis] [aspect procedural]

adresează Curții de Justiție a Uniunii Europene următoarele întrebări, relevante pentru prezenta cauză, în vederea pronunțării unei decizii preliminare:

1. Articolul 124 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de instituire a Codului vamal al Uniunii [omissis] trebuie interpretat în sensul că o datorie vamală se stinge în cazul în care, într-o situație precum cea din speță, mărfurile de contrabandă sunt reținute și ulterior confiscate după ce au fost deja introduse ilegal (eliberate spre consum) pe teritoriul vamal al Uniunii?

2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, articolul 2 litera (b) și articolul 7 (1) din Directiva 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008

privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12/CEE, precum și articolul 2 alineatul (1) litera (d) și articolul 70 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretate în sensul că obligația de plată a accizelor și/sau a TVA-ului nu se stinge în cazul în care, precum în speță, mărfurile de contrabandă sunt reținute și ulterior confiscate după ce au fost deja introduse ilegal (eliberate spre consum) pe teritoriul vamal al Uniunii, chiar dacă datoria vamală s-a stins din motivul prevăzut la articolul 124 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013?

Prezenta procedură în materie administrativă se suspendă până când Curtea de Justiție a Uniunii Europene se va pronunța cu privire la cererea de decizie preliminară.

[*omissis*] [aspecte procedurale și numele judecătorilor]

DOCUMENT DELIBERAT